itseemme, mutta hyvien ja huonojen päivien erot olivat liian suuria. Kehitys kulkee niin, että ensin voitetaan yksittäisiä otteluita ja sitten vähitellen ottelusarjoja. Sama pätee nyt Ässiin.»

Tammisen oman peliuran antoisimmat hetket ajoittuvat vuoteen 1974. Hyvin menneiden Helsingin MM-kisojen lisäksi hän voitti HIFK:n paidassa Suomen mestaruuden. Tamminen muodosti yhdessä **Esa Peltosen, Matti Hagmanin, Juha Rantasilan** ja **Heikki Riihirannan** kanssa kentällisen, joka on yksi Suomen jääkiekkohistorian parhaista seuratasolla.

»Pelikentillä hankittu ystävyys on kestänyt läpi elämän. Se on ollut minulle yksi jääkiekon parhaista anneista.»

Helsingin kisoissa Tamminen, Ketola ja Riihiranta saivat ammattilaistarjoukset, ja edessä oli pitkään haaveiltu ammattilaisura. Ketola ja Riihiranta lähtivät saman tien, Tamminen jäi vuodeksi Suomeen auskultoimaan. Liikunnanopettajan paperit taskussaan hän lähti kolmantena suomalaisena kokeilemaan taitojaan Pohjois-Amerikan WHA-liigaan.

Kyseessä ei ollut täydellinen hyppy tuntematttomaan, sillä jo 1972 syksyllä hän kävi **Lauri Monosen** ja **Jorma Valtosen** kanssa Toronto Maple Leafsin harjoitusleirillä. Tästä huolimatta Tamminen sanoo, että pitkällä uralla nimenomaan ammattilaisvuodet Amerikassa ovat jääneet kaivelemaan.

»Toronton leiri osoitti, että pärjäisimme ammattilaisina, mutta sitten en WHA:ssa saanutkaan itsestäni kaikkea irti, ja meillä oli kaikenlaisia epäselvyyksiä palkkasaatavien kanssa. Olen usein miettinyt, mihin suuntaan urani olisi kehittynyt, jos olisin päässyt parempaan organisaatioon.»

Muutaman Suomen vuoden jälkeen Tammisen kiertolaisen elämä jatkui, ja jääkiekkoilunsa tasoa kehittämään alkaneet japanilaiset saivat houkuteltua hänet Kokudo Keikadu-seuraan.

»Viihdyin Japanissa niin hyvin, että olisin varmasti siellä vieläkin, ellei ulkomaisten ammattilaisten pelaamista olisi kielletty, kun japanilaiset halusivat täysin kansallisen sarjansa.»

»Monet ihmiset eivät tiedä, että kaikki jääkiekkoilun ympärillä leijuva gloria miljoonasopimuksineen koskettaa vain pientä osaa ammattilaispelaajista. Todellisuus on usein aivan toista, ja ammattilaisen arki on monessa maassa jatkuvaa taistelua palkasta. Japanissa nämä kaikki asiat oli hoidettu hienosti, nautimme vaimoni kanssa elämästämme ja saimme perheenlisäystä», kolmen lapsen isä kertoo.

Tamminen myöntää suoraan, että jääkiekko on ollut hänen elämänsä suuri intohimo, josta perhe on saanut kärsiä. Kertoessaan pitkästä urastaan Tamminen kiitteleekin huomaamattaan vaimoaan kauniissa pienissä sivulauseissa.

Julkisuudessa Juhani Tamminen on ollut kiistelty persoonallisuus, mistä hän on saanut ajoittain myös kärsiä. Häntä on luonnehdittu mediavalmentajaksi, joka nauttii paistattelusta tiedotusvälineissä. Televisiokamerat kuvaavat mielellään Tammisen kiihkeää kävelyä vaihtoaitiossa ottelun tuoksinassa, toimittajat tietävät kenen puoleen kääntyä, kun pitää kiskoa räväköitä kommentteja.

Itsevarmuus on Tammisen vahvoja ja näkyviä puolia, mutta se ei ole laadultaan ylimielistä tai röyhkeää. Hän on avonainen ihminen ja elää suurella sydämellä. Innostus ja kiihkeys purkautuvat toisinaan tavalla, joka on helppo tulkita väärin. Eräät veteraanipelaajat kritisoivat, että Tamminen ei aina osaa jättää henkistä tilaa pelaajille. Nuoret pelaajat taas kehuvat Tammisen myönteistä asennetta.

»Suomessa minua häiritsee usein se, että varsinkin urheilussa vain yksi saa olla kerrallaan oikeassa. Muut, poikkeavat näkemykset tuomitaan kerettiläisiksi. Minä olen aina halunnut tehdä omat asiani omalla tyylilläni. Pelasin aikanani omalla tavallani ja nyt teen sen valmentajana. Se perustuu tiettyihin valmiiksi mietittyihin asioihin, joita sitoo yhteen se, että minä pistän likoon kaikkeni.»

Tamminen myöntää, että joskus vapaahetkinä mieleen hiipii myös terve epävarmuus. Ajatukset pyörivät yhtä kehää: osaanko tehdä kaiken tietyssä tilanteessa oikein. Osaanko arvottaa, mikä kriittisellä hetkellä on tärkeää, mikä vähemmän tärkeää.

»Valmentamiseen sisältyy paljon kiehtovia piirteitä. Suuri haaste on saada joukkue, jossa on neljää eri kansallisuutta, pelaamaan saumattomasti yhteen. Isompi kuvio on luotsata nuoria pelaajia, joilla peruskäsitteet saattavat helposti hämärtyä, kun oma nimi näkyy joka päivä lehdissä, palkkakuitit ovat isoja ja taivaanrannassa siintää ammattilaisuus dollareihin käärittynä. Heidän pitäisi olla esimerkkejä, vaikka omassakin elämässään he vielä etsivät palikoita.»

Menestyksen lisäksi Tamminen on saanut urallaan myös kolhuja. Vuonna 1992 hän sai potkut Sveitsin maajoukkueen valmentajan tehtävistä. Ennen siirtymistään Ässien ruoriin Tammisen mielen täyttivät sopimusriidat Ranskan jääurheiluliiton kanssa, joka purki taloudellisista syistä hänen valmentajasopimuksensa.

Nyt potkuja puidaan ranskalaisessa työtuomioistuimessa sekä kansainvälisen jääkiekkoliiton arbitraatiokomiteassa, jossa se on esillä ennakkotapauksena.

Tamminen sanoo, että riippumatta siitä kuinka pitkäksi pesti Porissa muodostuu, hän jatkaa jääkiekon parissa tavalla tai toisella. Turun kokoomus kosiskeli Tamista ehdokkaaksi tämän vuoden kunnallisvaaleihin, mutta mietittyään asiaa perusteellisesti hän kieltäytyi – mahdollisen valmentajatarjouksen varalta.

Jälleen kerran Tammisen elämän täyttää jääkiekko. Siitä hän on ammentanut voimansa vaikeina hetkinäkin. □

Rakkaudesta jääkiekkoon

Juhani Tamminen (s. 26.5.1950 Turku)
- 10 MM-kisat, Canada Cup 1976, olympiakisat 1972
- 227 maaottelua, 105 p.
- 13 kautta mestaruussarjassa
- 380 ottelua, 412 p.
- Suomen mestaruus 1974, 5 hopeaa, 3 pronssia
- All Stars-joukkueessa 1974
- Mestaruussarjan paras syöttäjä 1975

Ura pelaajana:
- 1966–70 TPS
- 1970–72 HJK
- 1972–74 HIFK
- 1975–76 Cleveland Crusaders, WHA
- 1976–77 Phoenix Roadrunners, WHA
- 1977–79 TPS
- 1979–80 Kokudo Keikadu (Japani)
- 1980–82 TPS

Valmentajana:
- 1982–84 Kokudo Keikadu
- 1984–85 EHC Visp (Sveitsi)
- 1985–88 TPS
- 1988–90 HC Sierre (Sveitsi)
- 1990–92 Sveitsin maajoukkue
- 1992–93 Timrå (Ruotsi)
- 1993–94 TuTo
- 1994–96 Ranskan maajoukkue
- 1996– Ässät

Kenelle Suomen Kuvalehden

Journalistipalkinto 1996?

Suomalaisen yhteiskunnan kehittämisessä on joukkotiedotusvälineillä huomattava merkitys. Kehitykseen vaikuttavien tekijöiden löytäminen sekä niiden monipuolinen julkinen arviointi ovat välttämättömiä parhaisiin ratkaisuihin pyrittäessä.

Korostaakseen tämän työn merkitystä Suomen Kuvalehti perusti 1975 nimikkopalkintonsa, joka jaetaan nyt 21. kerran.

Palkinnon ovat tähän mennessä saaneet artikkelitoimittaja Jaakko Okker 1975, päätoimittaja Eila Jokela 1976, sanomalehtikirjailija Arvo Salo 1977, päätoimittaja Otso Kukkonen 1978, TV 2:n tietoiskuohjelmien toimittaja Seppo Vihtonen 1979, lehtivalokuvaaja Kalle Kultala 1980, kolumnisti Heikki Brotherus 1981, piirtäjä Kari Suomalainen 1982, päätoimittaja Jan-Magnus Jansson 1983, ulkomaankirjeenvaihtaja Erkki Toivanen 1984, toimittaja Erkka Lehtola 1985, päätoimittaja Simopekka Nortamo 1986, päätoimittaja Seikko Eskola 1987, toimittaja Mirja Pyykkö 1988, pakinoitsija Seppo Ahti 1989, radiotoimittaja Max Rand 1990, toimittaja Harri Saukkomaa 1991, toimittaja Anneli Sundberg 1992, toimittaja Markus Leikola 1993, päätoimittaja Teuvo Mällinen 1994 ja viimeksi päätoimittaja Vesa-Pekka Koljonen 1995.

Jaakko Okker
Eila Jokela
Arvo Salo
Otso Kukkonen
Seppo Vihtonen
Kalle Kultala
Heikki Brotherus
Kari Suomalainen
Jan-Magnus Jansson
Erkki Toivanen
Erkka Lehtola
Simopekka Nortamo
Seikko Eskola
Mirja Pyykkö
Seppo Ahti
Max Rand
Harri Saukkomaa
Anneli Sundberg
Markus Leikola
Teuvo Mällinen

Vuoden 1995 palkittu Vesa-Pekka Koljonen

Sääntöjen mukaan Suomen Kuvalehden journalistipalkinto jaetaan vaikuttavasta journalistisesta toiminnasta tai merkittävistä kansallisia tai yhteiskunnallisia kysymyksiä käsittelevistä kirjoituksista tai ohjelmista. Kohderyhmänä ovat aikakauslehdissä, sanomalehdissä, radiossa tai televisiossa työskentelevät toimittajat.

Palkinnon suuruus on 25 000 markkaa. Sen lisäksi palkintolautakunta voi antaa kunniamainintoja ja niihin liittyviä tunnustuspalkintoja.

Perustellut ehdotukset palkittavaksi henkilöksi on lähetettävä palkintolautakunnalle marraskuun 4. päivään mennessä osoitteella Suomen Kuvalehti, Maistraatinportti 1, 00015 YHTYNEET KUVALEHDET.

Palkintolautakuntaan kuuluvat puheenjohtajana ja sihteerinä päätoimittaja Tapani Ruokanen, SAK:n puheenjohtaja Lauri Ihalainen, kirjailija Olli Jalonen, kansleri Heikki Koski, päätoimittaja Juhani Pekkala, lehdistöneuvos Mikko Pohtola, julkaisujohtaja Raili Mäkinen ja pääkirjoitustoimittaja Tuulikki Ukkola. □

SUOMEN KUVALEHTI